

להמשך, מיטב הדיבור הוא דבר ה', ומיטב ההדרכה היא הדרכתו של מוחמד

יברך אותו ה' ויתן לו שלום, והגרוע שבדברים הם עניינים חדשים שהומצאו, וכל עניין חדש שהומצא הוא עניין. חידוש, וכל חידוש הוא הטעיה, וכל הטעיה היא באש

הוי מוסלמים, יראו את אלוהים הכל יכול והישמרו לו, וצייתו לו ואל תסרבו, ודעו שהעדות שמוחמד הוא שליח ה' אינה מרוויחה ממנה אלא בקיום שמונה תנאים, שהם

הראשון: ידיעת משמעותו, שהיא האמונה שהוא באמת שליח מאלוהים

השני: ודאות הלב בו, והיפוכו של הספק, והראיה שלו היא אמירת הקב"ה

המאמינים הם רק אלו שהאמינו באלוהים ובשליחו ולאחר מכן לא פקפקו

שלישית: כניעה כלפיו, כלפי חוץ ובפנים, בציות לנביא עליו השלום, ועדות הכניעה

אומר הכל יכול

והמוסר פניו לה' בעודו עושה טוב, אזי אחז ביד המהימנה ביותר

רביעית: קבלתו. מי שדחה כל אחת מדרישות העדות שמוחמד הוא שליח ה', ביטל אותה

חמישי: כנות בו, כאשר האומר מתכוון להתקרב לה' לבדו, וכנגדו יש בו פוליתאיזם, כאשר כוונתו היא להעיד שמוחמד הוא שליח ה', משהו ממזל העולם, כפי שעושים הצבועים

שישית: אמת בה והיפך שקר, והראיה היא אמירת הקב"ה ובדקנו את אלו שלפניהם, אז יידע הקב"ה את אמת וידע את השקרנים על האש

שביעית: אהבה לה ולמשפחתה, ואיבה כלפי השונאים אותה

שמינית: חוסר האמונה במה שסותר אותה, והסתירות של עדות שמוחמד הוא שליח ה' הן רבות, והגדולה שבהן היא עבודת ה' חוץ מאלוהים, וחייבים לא להאמין בזה, ולייחד את עבודת ה' לבדו. כמו שאמר הקב"ה אז מי שלא מאמין בעריץ ומאמין באלוהים תפס את האחיזה הכי מהימנה שאי אפשר לשבור

הוא מאמינים, העדות שמוחמד הוא שליח האלוהים סותרת בחמישה דברים

מפר ראשון: הפרה של אחד או יותר משמונת התנאים הנ"ל

הפוסל השני: שלילת דבר הידוע מהדת מכורח המציאות, כגון שלילת נביאות הנביא עליו השלום או אנושיותו, או שלילה שיש לו זכויות על אומתו, או שהוא החותם של הנביאים, או שהמסר שלו מבטל את החוקים הקודמים, או הכחשה שהוא מסר את כל הדת, או הכחשת הכלל. המסר שלו לאנושות ולג'ין, או הכחשת אחד מעמודי התווך של האסלאם, או הכחשתו של איסור אלכוהול, גניבה, ניאוף וכדומה

המבטל השלישי ממבטלי העדות שמוחמד הוא שליח ה': פגיעה בו עליו השלום, בין בחייו ובין לאחר מותו, בהשמצת גופו, כגון לשון הרע על אמיתותו, שכלו. או צניעותו. זה הוחלט בקוראן הקדוש על ידי בחירתו של אלוהים הכל יכול עבורו

עדות לחוסר האמון של מי שפגע בנביא ה

אומר הכל יכול

"הפוגעים באלוהים ושליחו מקוללים על ידי אלוהים בעולם הזה ובעולם הבא, והוא הכין להם עונש משפיל

.קללה היא גירוש מרחמים, ומי שמגרש את ה' מרחמיו בעולם הזה ובעולם הבא אינו אלא כופר

.ומתוך פגיעה בו זה לועג לו, ברצינות או בצחוק

ואם תשאל אותם, ודאי יאמרו: "רק שוחחנו ושיחקנו" אמור: "האם אתה לועג לאללה ולפסוקיו ושליחו

השייח' עבד אלרחמן בן סעדי, ירחם ה' עליו, אמר בפירוש הפסוק: לעג לאלוהים ושליחו הוא חילול הקודש המוציא את הדת, כי מקור הדת מבוסס על האדרת אלוהים והאדרת דתו ושלחו. שליחים, וללגלג על משהו מזה נוגד את העיקרון הזה והכי סותר אותו. נגמר

הפוסל הרביעי: נפילה למשהו שמבטל את האסלאם, כמו להתנער בעבודת ה', או להאמין שהדרכה חוץ מהנביא עליו השלום היא מושלמת יותר מהדרכתו, או שהשלטון של משהו אחר טוב יותר משלו. שלטון, כמו אלה שמעדיפים את שלטון העריצים על פני שלטונו, כגון אלה שמעדיפים קומוניזם או דמוקרטיה על פני שלטון האסלאם. אז הוא כופר, או שונא משהו ממה שהשליח, שלום וברכות אללה. לו, או לעג למשהו מדתו של אלוהים או גמולה או עונשה היא בגידה, או שימוש בקסם, או התרחקות מדתו של אלוהים, לא ללמוד אותה ולא לפעול לפיה.

והמבטל החמישי והאחרון של מבטל העדות שמוחמד הוא שליח ה' הוא הגזמה לגביו עליו השלום והברכה, והוא עובר את הגבול בהדרתו. לאומו, ודווחו עשרה חדית'ים. ממנו, יהי רצון ה' ושלום עליו, באזהרה על כך, לרבות החדית' של עומר אבן אלח'טאב, יהי רצון ה', שאמר: שמעתי את הנביא, תפילת ה' ושלום עליו. , אמור: אל תשבחני כמו שהנוצרים היללו את בנה של מרים, כי אני עבד, אז אמור: עבד ה' ושליחו. והחנופה חורגת מהגבול בשבח.

הדרשה מוסברת: ה' יברך אותך ואותי בקוראן הגדול, ויעיל לי ולך במה שיש בו מהפסוקים והזכרון לחכמים התנאים להעיד שמוחמד הוא שליח האלוהים, ומבטליהם

.המבטל הראשון: ביטול אחד או יותר משמונת התנאים הנ"ל

הפוסל השני: הכחשת דבר הידוע מהדת מכורח המציאות, כגון שלילת נבואתו של הנביא, יהי רצון ושלום ה' עליו, או על אנושיותו, או הכחשה שיש לו

זכויות על אומתו, או שהוא חותם הנביאים, או שהמסר שלו מבטל את החוקים שבאו לפניו, או מכחיש שהוא

כל הדת, או הכחשת כלליות המסר שלה לאנושות ולאנושות, היא האסלאם, או הכחשת האיסור על אלכוהול, או הכחשתו של

.או גניבה או ניאוף וכדומה

המבטל השלישי ממבטלי עדות שמוחמד הוא שליח ה': פוגע בו, יברך אותו ה' וישן לו שלום בין בחייו ובין לאחר מותו.

על ידי השמצתו, כגון השמצת כנותו, שכלו או צניעותו, כל זה הוא חילול הקודש בהעיד על כך שמוחמד הוא

שליח האלוהים, משום שהוא סותר את האמונה במה שנקבע בקוראן הקדוש מבחינת בחירתו של אלוהים עבורו

:והראיה לאי אמונתם של מי שהזיקו לנביא, יברך אותו ה' וייתן לו שלום, הוא אמרו, עליון

והעולם הבא, והוא הכין להם ייסורים משפילים

.הוא אינו אלא כופר

.ומתוך פגיעה בו, עליו השלום, הוא לועג לו, ברצינות או בצחוק

ואם שואלים אותם, ודאי היו אומרים: "רק שוחחנו ושיחקנו". אמור: "האם זה אלוהים ופסוקי שליחו אתה לועג?" אל תתנצל

.לא האמנת אחרי האמונה שלך

השייח' עבד אלרחמן בן סעדי, ירחם ה' עליו, אמר בפירוש הפסוק: "ג' אלים." לעג לאלוהים ושליחו הוא חילול השם

.דת, כי יסוד הדת מבוסס על האדרת ה' והאדרת דתו ושליחו, ולגלוג על כל זה מנוגד לכך

.המקורי והכי סותר שלו. סוף

.הפוסל הרביעי: נפילה למשהו שמבטל את האסלאם, כמו פוליתאיזם בעבודת אלוהים, או אמונה שאין הדרכה

הנביא, שאלוהים יברך אותו וישן לו שלום, מושלם יותר מהדרכתו, או שיפוטם של אחרים טוב יותר משיקול דעתו, כגון אלה המעדיפים את שלטון העריצים על פני

השלטון שלו הוא כמו זה שמעדיף קומוניזם או דמוקרטיה על פני שלטון האסלאם, אז הוא כופר, או שהוא שונא משהו ממה שהגיע

השליח, יהי רצון שתפילת אלוהים ושלום עליו, או לעג למשהו מדתו של אלוהים או גמולה או עונשה הוא חילול הקודש, או שימוש בקסם, או התרחקות

על דת האל, אל תלמד אותה ואל תפעל לפיה

.המבטל החמישי והאחרון של העדות שמוחמד הוא שליח ה' הוא הגזמה בה, יהי ברכה ושלום אללה

והשלום, שהוא חציית הגבול בהדרתו, והנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, נהג לנזוף באנשים ולהזהיר אותם מפני מהארץ הזו בפרט, ומשאר המדינות המוסלמיות בכלל, האש. תהילה לאדוננו, אדון. ההפרזה הכללית שבו התהילה על מה שהם מתארים, ושלום על השליחים, והשבח לאל, ריבוננו של עולם

הכין את הדרשה: מג'יד בן סולימאן אל-ראסי, בעיר ג'ובייל, בממלכת ערב הסעודית, וואטסאפ:

00966505906761